

În conformitate cu prevederile art. 14 alin. (2) și ale art. 27 alin. (2) din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, cu modificările și completările ulterioare, Consiliul adoptă următoarea

DECIZIE

Nr. ...
Data: ...

Prin contestația nr. ..., înregistrată la CNSC sub nr. ..., formulată de ..., cu sediul social în ..., împotriva documentației de atribuire, elaborată de ..., cu sediul în ..., ... în cadrul procedurii de atribuire, prin licitație deschisă, organizată în vederea atribuirii contractului de achiziție publică având ca obiect ..., s-au solicitat următoarele:

- I. Suspendarea procedurii până la soluționarea contestației;
- II. În principal, modificarea documentației de atribuire în sensul eliminării cerințelor restrictive care limitează, în mod nelegal, concurența și obligarea achizitorul la corectarea erorilor din cadrul documentației de atribuire;
- III. Obligarea autorității contractante la decalarea termenului de depunere a ofertelor și la continuarea procedurii în conformitate cu prevederile legale în vigoare aplicabile în materia achizițiilor publice, precum și cu respectarea principiilor consacrate de art. 2 al Legii nr. 98/2016;
- IV. În subsidiar, în situația în care se va constata faptul că nu mai pot fi adoptate măsuri de remediere, anularea procedurii.

CONSILIUL NAȚIONAL DE SOLUȚIONARE A CONTESTAȚIILOR,
asupra cauzelor de față, constată următoarele:

Consiliul a fost legal sesizat și este competent, potrivit dispozițiilor art. 12 alin. (1) din Legea nr. 101/2016, să soluționeze contestația de față, prin care ... critică documentația de atribuire, elaborată de ..., în calitate de autoritate contractantă, solicitând cele ante-menționate.

În motivare, contestatorul arată următoarele:

1. Cerință tehnică obligatorie a stației de încărcare „*stațiile să aibă posibilitatea de a fi echipate cu un sistem integrat de stocare de energie*”

în baterii (3,6 kwh înmagazinare cu putere de 14 kw) inclus în carcasa stației" este incorectă tehnic, dar și nelegală, fiind „inventată” de un singur ofertant din piață.

În acest sens, menționează că stația este menită să încarce o baterie electrică a unei mașini, motiv pentru care nu există o logică să încarce înainte o baterie intermediară. Contestatorul învederează că stațiile sale sunt concepute să funcționeze la fluctuații de tensiune, iar atunci când fluctuațiile sunt prea mari ele au protecție și se opresc pentru a preveni avarierea componentelor electronice și a bateriei mașinii. Nu există o certificare CE cu un raport de încercare în spate pentru o astfel de „inventie” - eventualele documente prezentate în alte licitații de un anume ofertant sunt falsuri. Cerință de a avea acumulatori/sistem de stocare a energiei, excede cu mult cadrului legal al sursei de finanțare, dar și logici de funcționare.

Având în vedere cele de mai sus, contestatorul solicită renunțarea la această cerință.

2. Cu privire la cerința tehnică obligatorie a stației de încărcare - pag. 19, la capitolul 3 - Informații și date tehnice, unde se solicită conector/priză Type 2, autorul contestației face următoarele precizări:

Achizitorul are obligația legală și unică de a formula cerințe tehnice clare și care nu pot duce la semnificații duble sau contrare, în așa fel încât ofertanții să poată oferta concurențial în cunoștință de cauză.

Deși la prima vedere cerință pare „normală” este o diferență foarte mare între „conector” și „priză”, cele două expresii folosite cu disjuncția „sau” creează o confuzie evidentă.

Față de cele de mai sus, contestatorul solicită eliminarea cuvântului „priză” deoarece duce în eroare potențialii ofertanți, creând premisele unor erori în cadrul ofertării. De asemenea, subliniază că opțiunea oferirii unei „prize” simple este în totală contradicție cu restul cerințelor/caracteristicilor tehnice din cadrul caietului de sarcini.

3. Cu privire la cerința tehnică obligatorie a stației de încărcare, pag. 19, la cap. 3 - Informații și date tehnice, unde se solicită montarea pe stație a unei prize de 220v, ... învederează următoarele:

Stațiile de încărcare electrică sunt produse standardizate/de serie, nu sunt produse artizanale. Prin introducerea unor „opțiuni” ce ies din tipare, anumiți operatori economici pot fi avantajați.

Dacă achizitorul va fi de bună credință și va cere o matrice de neutralitate la stații (o lista cu minim 3 producători diferiți ce au stații cu cerințe similare), va constata că nimeni nu o are. Orice opțiune tehnică ar trebui să aducă un avantaj sau să răspundă unei necesități reale a achizitorului.

Inclusiv din punct de vedere al siguranței și securității în exploatare, existența unei prize care este alimentată continuu este un risc în securitatea exploatării stației pentru electrocutare, pentru

respectarea standardelor IP. Nicăieri în lume nu există stații de încărcare electrică cu priză normală la 220v.

4. Cu privire la cerința tehnică obligatorie a stației de încărcare „*Structură aluminiu*”, contestatorul apreciază că aceasta este incorectă și nefondată, fapt ce duce la restricționarea accesului ofertanților, dar și la favorizarea unui anumit producător, motiv pentru care solicită eliminarea ei.

5. De asemenea, ... precizează că formularele puse la dispoziția ofertanților cu privire la oferta financiară sunt eronate, făcând referire și având conținutul unei alte licitații - iluminat stradal cu LED.

6. Referitor la cerințele de elaborare a ofertei tehnice - punctul 4 - subpunctele c, d, e, f, g, h și punctul 9, contestatorul apreciază că acestea sunt neclare, lăsând la latitudinea comisiei de evaluare să stabilească ce ofertă conține sau nu conține toate informațiile și este conformă.

Totodată, arată că la punctul 9 de la aceeași secțiune se specifică: „*Ofertantul are obligația de a prezenta detaliat modul de funcționare a plății cu cardul (cu asigurarea securității informațiilor conform normelor bancare) corespunzător aparatului care îl oferă, precum și agreementul încheiat cu banca prin intermediul căruia se desfășoară plata cu cardul*”, solicitând eliminarea cerinței „*agreementul încheiat cu banca prin intermediul căruia se desfășoară plata cu cardul*”.

Față de cele de mai sus, ... solicită eliminarea cerințelor de mai sus din modul de elaborare a ofertei tehnice.

7. Cu privire la cerința din caietul de sarcini de la pag. 19, capitolul 3 - *Informații și date tehnice* potrivit căreia: „stațiile să aibă GPRS minim 3G”, contestatorul subliniază că indicarea unei cerințe de tipul „*GPRS minim 3G*”, în afara că este eronată, poate fi și o metodă de a accepta (datorită prețului foarte scăzut) și stații care sunt primitive, de generație foarte veche - având un avantaj ofertanții care vând stații slabe calitativ - în condițiile în care factorul de evaluare „*preț*” are o pondere de 85% din criteriul de atribuire. Această modalitate de comunicație „*GPRS minim 3G*” are legătură cu exploatarea stației, comunicarea acesteia din teren cu serverele aflate la distanță. Prin urmare, cu cât tehnologia este mai performantă, cu atât achizitorul are avantaje mai multe.

Având în vedere cele de mai sus, autorul contestației solicită autorității contractante să impună standard de comunicație „*minim 4G*” în loc de „*GPRS minim 3G*” pentru a nu favoriza ofertanții care vând stații primitive, învechite, cu tehnologii la finalul duratei de viață.

8. Cu privire la cerința tehnică obligatorie a stației de încărcare, pag. 19, la cap. 3 - *Informații și date tehnice*, potrivit căreia stațiile să fie dotate cu OCPP minim 1.5, contestatorul evidențiază că OCPP 1.5 este un protocol de comunicație între echipamentul hardware și componenta software, dar și între un echipament hardware și alt echipament hardware - vechi din anul 2010 (adică de peste 13 ani). În

acest moment s-a ajuns la OCPP 2.01. (trecerea a fost OCPP 1.5, apoi OCPP 1.6, OCPP 1.6j, OCPP 2, OCPP 2.01 - adică 4 generații diferență).

Față de acest aspect, solicită autorității contractante să impună standard de comunicate „OCPP minim 1.6” în loc de „OCPP 1.6,” pentru a nu favoriza ofertanții care vând stații primitive, învechite, cu tehnologii la finalul duratei de viață și de a nu defavoriza (din cauza proporției factorului de evaluare preț de 85%) ofertanții care vând tehnologii noi, moderne și fiabile.

9. În ceea ce privește cerință tehnică de la pag. 20, capitolul 3 - Informații și date tehnice (caracteristici aplicație/platformă de administrare) unde se solicită ca „*stațiile să aibă o aplicație white label pentru operare făcută special pentru beneficiar*”, contestatorul arată că „white label” înseamnă aplicație ce nu poartă însemnele celui care a produs-o, vânzătorul cedează toate drepturile de proprietate intelectuală și drepturile de autor, achizitorului are dreptul să o personalizeze și să o vândă mai departe, sub orice formă dorește integral, sau parțial, să o modifice sau să o cenzureze.

De asemenea, precizează că această cerință este restrictivă și ilegală deoarece nu face obiectul licitației, fiind introdusă ca o cerință „ascunsă” pentru un obiect al licitației ce nu este detaliat. Un achizitor nu poate introduce în subsidiarul unei licitații un produs pe care nu îl detaliază și să ceară să fie „white label”. Achiziția unui aplicații „white label” echivalează cu cedarea tuturor drepturilor de autor și de proprietate intelectuală.

10. Contestatorul susține că potrivit art. 32 alin. (6) din HG nr. 395/2016, ponderea prețului nu trebuia să depășească 40%, motiv pentru care solicită corectarea criteriului de atribuire.

În drept, se invocă dispozițiile Legii nr. 98/2016, ale Normelor metodologice aprobate prin HG nr. 395/2016, precum și cele ale Legii nr. 101/2016.

Ca mijloace de probă, au fost depuse înscrisuri.

Prin punctul de vedere comunicat prin adresa nr., ... solicită respingerea contestației, ca nefondată.

1. Referitor la critica de la punctul 1 din contestație, autoritatea contractantă menționează că proiectul tehnic a fost realizat ținându-se cont de situația reală a infrastructurii de alimentare cu energie electrică din Având în vedere fluctuațiile de tensiune care pot apărea în rețelele din zonele în care vor fi instalate stațiile s-a optat pentru alegerea unei soluții de utilizare a unor stații care să aibă prevăzută o parte de stocare în baterii a unei cantități minime de energie electrică. Rolul acestui sistem de stocare este de a uniformiza curentul furnizat autovehiculului electric prin preluarea și stocarea baterii atunci când tensiunea în rețea are valori ridicate respective prin furnizarea de energie suplimentară atunci când valorile furnizate sunt sub valoare de referință.

În urma unei simple analize a procedurilor desfășurate până la această dată, organizatoarea procedurii susține că a identificat o serie de licitații similare în care au fost cerute produse cu aceleași calități sau calități asemănătoare (inclusiv cerința privind sistemul de stocare), licitații care au fost câștigate de diverși furnizori care au oferit produse care îndeplinesc cerințele pe care ... le consideră restrictive.

... dorește ca prin utilizarea banilor primiți în programele de finanțare să obțină un randament maxim și să folosească fondurile pentru achiziția unor produse de calitate care să aibă o fiabilitate ridicată, motiv pentru care a impus cerințe pentru a obține produse superioare fără să limiteze concurența.

Având în vedere cele prezentate mai sus, autoritatea contractantă consideră că solicitarea contestatorului de a se renunța la cerința „stațiile să aibă posibilitatea de a fi echipate cu un sistem integrat de stocare de energie în baterii (3,6 kwh înmagazinare cu putere de 14 kw) inclus în carcasa stației” este fără sens și nu limitează participarea ofertanților care au produse cu o calitate peste medie.

2. Referitor la critica de la punctul 2 din contestație, autoritatea contractantă precizează următoarele:

În piața de profil există stații care pentru încărcarea în curent alternativ utilizează conectori sau prize de Tipul 2.

Conectorul tip 2: Este componenta atașată la cablul de încărcare al vehiculului electric. Se conectează la priza corespunzătoare de pe stația de încărcare sau de la sursa de alimentare.

Priza tip 2: Este componenta montată pe stația de încărcare sau pe sursa de alimentare. Primește conectorul vehiculului electric și furnizează energie pentru încărcare.

Când un șofer de vehicul electric dorește să încarce bateria vehiculului, el va conecta conectorul tip 2 la priza tip 2 corespunzătoare. Astfel există stații care sunt echipate cu conector și cablu și se conectează direct la priza autoturismului sau sunt stații echipate cu o priza în care se introduce un cablu echipat cu conectori care apoi se leagă cu autoturismul. Acest tip de conectare este folosit în Europa și în alte regiuni pentru a standardiza încărcarea vehiculelor electrice.

Aceste componente sunt proiectate să asigure o conexiune sigură și eficientă între vehiculul electric și stația de încărcare, inclusiv prin intermediul sistemelor de comunicație pentru a gestiona procesul de încărcare. Utilizarea unui standard comun, cum ar fi conectorul și priza tip 2, facilitează interoperabilitatea între diferite mărci de vehicule electrice și stații de încărcare.

În concluzie, autoritatea contractantă afirmă că, prin această cerință, a dorit să asigure posibilitatea mai multor ofertanți de a participa la procedură. Totodată, consideră că traducerea din limba engleză a cuvântului „socket” prin cuvântul „priză” este corectă.

3. Referitor la critica de la punctul 3 din contestație, autoritatea contractantă subliniază că prezența unei prize de 220V nu este o „invenție”, ci o necesitate având în vedere faptul că la o stație de reîncărcare trebuie să poată avea acces toți participanții la trafic. Pe piața locală există furnizori de mobilitate urbană la care încărcarea nu se realizează prin cabluri cu conectori Type 2 sau CCS deoarece puterea de încărcare în aceste cazuri este mai redusă (până în 3KW) motiv pentru care acestea utilizează cabluri de încărcare cu priza shucko alimentată la 220V.

În legătură cu matricea de neutralitate la care face referire contestatorul, organizatoarea procedurii arată că în proceduri anterioare a existat această cerință.

4. Referitor la critica de la punctul 4 din contestație, autoritatea contractantă susține că, în piața de profil, majoritatea producătorilor oferă astfel de combinații pentru a reduce greutatea produselor și a crește rezistența la coroziunea cauzată de factorii de mediu. Nu este rolul autorității contractante se analizeze care sunt soluțiile constructive oferite de toți producătorii însă din verificarea cerințelor tehnice existente la alte proceduri a constatat că cerința a fost îndeplinită de toate firmele care au câștigat licitații anterioare.

Astfel, consideră că cerința nu este restrictivă și poate fi asigurată prezența unui număr suficient de participanți la procedură. Proiectantul a ales o astfel de construcție pentru carcasa stației ținând cont de situația din teren. Stațiile vor fi montate în exterior în zone deschise expuse la fenomenele meteo și la acțiunea poluării. Componentele din aluminiu și inox prezintă cea mai bună rezistență la coroziune. Utilizarea structurii de aluminiu duce la scăderea greutății stației în condițiile unei bune rezistențe la intemperii, poluare, sare etc. Structura stației nu este afectată în cazul actelor de vandalism atâta timp cât carcasa este din oțel.

Față de cele de mai sus, autoritatea contractantă solicită Consiliului menținerea cerinței astfel cum a fost aceasta formulată.

5. Referitor la critica de la punctul 5 din contestație, autoritatea contractantă arată că dintr-o eroare materială s-a atașat, în mod greșit, centralizatorul Anexa la formularul de oferta. Ofertanții vor prezenta propriul centralizator cu toate activitățile desfășurate în cadrul contractului, în conformitate cu documentația de atribuire.

6. Referitor la critica de la punctul 6 din contestație, autoritatea contractantă susține că cerințele privitoare la subpunctele c, d, e, f, g, h au fost scoase din context. Cerința, de fapt, se referă la prezentarea detaliată a activității de întreținere, conform manualului producătorului ofertanții având datoria de a prezenta informațiile într-o descriere generală a modului de acces la aceste facilități.

În cazul cerinței *„Softul de management instalat și funcțional în totalitate (plata cu card, comunicație, erori etc)”*, arată că ofertanții vor

avea de prezentat funcționarea softului de management minim pentru facilitățile plata cu card, comunicație, erori, putând adăuga descrierea și a altor facilități pe care le consideră importante.

Transmiterea Kitului softului de management (CD, etc.), cu instrucțiuni detaliate (pas cu pas) a modului de instalare este obligatorie deoarece în majoritatea cazurilor producătorul stației nu este și producătorul soft-ului, iar acesta trebuie instalat pe stație de operator. Instalarea se realizează local urmând ca partea de operare să realizeze online. Contestatorul nu face diferența între instalare și operare.

Prin solicitarea de prezentare a *„agrementului încheiat cu banca prin intermediul căruia se desfășoară plata cu cardul”*, autoritatea contractată afirmă că dorește să vadă că acest agreement există și că ofertantul are capacitatea tehnică de a implementa acest sistem de plată. Solicitarea este pentru dovedirea posibilității de a asigura un sistem POS care poate fi integrat într-un sistem bancar.

7. Referitor la critica de la punctul 7 din contestație, comunicarea GPRS/GSM, arată autoritatea contractantă, implică transferul de date între stație și server. Acest transfer trebuie să se realizeze din orice zonă și în orice condiții. Nefiind un transfer care implică un volum mare de date în mod continuu este suficientă transmisia 3G. Dacă ofertanții doresc și au posibilitatea de a oferi transmisie la nivel 4G acest lucru va fi benefic pentru autoritate. Din dorința de a nu limita accesul la procedura a unui număr ridicat de furnizori a fost impus nivel minim 3G. În plus s-a ținut cont că în anumite zone ale orașului pot apărea situații în care transmisia 4G nu este funcțională ceea ce ar putea cauza întreruperi în funcționarea stațiilor.

Față de cel de mai sus, autoritatea contractantă consideră că nu este necesară impunerea unui standard de 4G și apreciază că impunerea unei astfel de solicitări ar fi restrictivă.

8. Referitor la critica de la punctul 8 din contestație, autoritatea contractantă subliniază că, la fel ca și în cazul argumentului 7, a fost impus un protocol minim și nu este limitată participarea ofertanților. Faptul că aceștia aleg să utilizeze un protocol superior nu poate constitui un impediment în cadrul ofertării. Cerința este impusă și de ghidul de finanțare în baza căruia s-au obținut fondurile pentru realizarea investiției: comunică prin protocol de tip OCPP - Open Charge Point Protocol - minimum 1.5.

Având în vedere aceste aspecte, organizatoarea procedurii consideră că solicitarea contestatorului este nefondată și nu poate fi pusă în aplicare.

9. Referitor la critica de la punctul 9 din contestație, autoritatea contractantă face următoarele precizări:

Caracteristicile platformei/aplicației sunt detaliate în cadrul documentației de atribuire și constituie cerințele minime impuse pentru

aceasta. Ofertanții regăsesc în cadrul documentației toate datele necesare conturării fără probleme a ofertei.

Produsul este un produs distinct în cadrul ofertei el fiind descris în fișa tehnică nr. 2 și fiind prezent în cadrul devizului că o cheltuială separată la capitolul 4.6 Active necorporale.

Solicitarea ca aplicația să fie de tip „white label” nu implică cedarea drepturilor de autor și de proprietate intelectuală lucru care este absolut normal, deoarece aplicația va avea numai anumite părți ale aplicației care sunt proprii beneficiarului și nu asupra codului sursă.

Dorește să opteze pentru achiziționarea unei aplicații proprii având în vedere proiectele de extindere ale rețelei proprii de stații. Prezența unei astfel de aplicații nu va limita participarea ofertanților la viitoarele licitații deoarece atâta timp cât stațiile vor utiliza un protocol de comunicare deschis cum este OCPP aplicația va putea fi instalată pe oricare variantă a stațiilor.

O aplicație white label este o aplicație dezvoltată de o companie și pusă la dispoziția altor companii sau branduri sub propria lor marcă. Termenul „white label” se referă la faptul că aplicația este oferită fără un brand sau logo specific dezvoltatorului original, permițând astfel altor companii să își pună propriile lor etichete sau mărci pe acea aplicație.

10. Referitor la critica de la punctul 10 din contestație, autoritatea contractantă menționează că, potrivit legislației în materia achizițiilor publice, se pot stabili factori de evaluare referitori la personal/conformitatea ofertei doar în condițiile prevăzute de art. 10 din Instrucțiunea ANAP 1/2017, respectiv experții cheie care vor presta activități cu caracter intelectual ce au ca rezultat identificarea, elaborarea și dezvoltarea soluției tehnice ce stă la baza implementării contractului (componenta de servicii care conține prestații intelectuale cu impact semnificativ asupra rezultatului contractului și presupun activități cu nivel de complexitate ridicat), situație care nu este identificată în cazul de față ce face obiectul acestei proceduri de achiziție, respectiv execuție clasică pe baza proiectului tehnic pus la dispoziție de către autoritatea contractantă.

Astfel, organizatoarea procedurii apreciază că, în situația de față, nu poate fi aplicat alt factor de evaluare relevant.

În concluzie, ... consideră că cerințele formulate de ... în cuprinsul contestației nu pot fi admise, motiv pentru care solicită respingerea lor ca nefondate.

Ca mijloace de probă, au fost depuse înscrisuri.

Prin adresa nr. ..., ... combate susținerile autorității contractante din cuprinsul punctului de vedere, precizând că își menține, în totalitate, criticile din contestație.

... a constituit cautiunea în quantum de ...

Din analiza susținerilor părților și a documentelor existente la dosarul cauzei, Consiliul reține cele ce urmează:

..., în calitate de autoritate contractantă, a inițiat procedura de atribuire, prin licitație deschisă, a contractului având ca obiect ..., prin publicarea, în SEAP, a anunțului de participare nr.

Valoarea totală estimată a achiziției este de ... lei, fără TVA, iar criteriul de atribuire este „*cel mai bun raport calitate preț*”.

Nemulțumit de anumite prevederi regăsite în cadrul documentației de atribuire, ... a depus contestația de față.

Cererea de suspendare a procedurii până la soluționarea contestației, a fost admisă prin Încheierea nr.

Cu titlu prealabil, Consiliul ia act că, prin punctul de vedere transmis la dosar, autoritatea contractantă a achiesat criticii regăsită la pct. 5 al contestației, confirmând faptul că formularele puse la dispoziția ofertanților cu privire la oferta financiară sunt eronate, făcând referire și având conținutul unei alte licitații. A precizat autoritatea contractantă, de asemenea, că ofertanții urmează să prezinte propriul centralizator cu toate activitățile desfășurate în cadrul contractului, în conformitate cu documentația de atribuire.

Reținând critica menționată ca rămasă fără obiect, Consiliul va obliga autoritatea contractantă la publicarea în SEAP a măsurii de remediere pe care a înțeles să o adopte, pentru respectarea principiului transparenței, precum și a obligației de publicare a unei documentații de atribuire care să conțină orice cerință, criteriu, regulă și alte informații necesare pentru a asigura ofertantului/candidatului o informare completă, corectă și explicită cu privire la modul de aplicare a procedurii de atribuire, prevăzută la art. 20 alin. (2) din HG nr. 395/2016.

Trecând la soluționarea celorlalte critici din contestație, Consiliul constată:

1. Contestatorul critică specificația tehnică regăsită la cap. 3 – *Informații și date tehnice* din caietul de sarcini, având conținutul:

Stațiile vor fi echipate cu un sistem de stocare energie în baterii (3,6 KWh înmagazinare cu putere de 14 KW) inclus în carcasa stației – pentru a preîntâmpina căderile de tensiune în zona și menținerea echilibrată a curentului pe toată durata încărcării solicitând înlăturarea ei, deoarece este incorectă tehnic și nelegală – fiind „*inventată*” de un singur ofertant de pe piață.

În argumentare, contestatorul arată că stația este menită a încărca bateria electrică a unei mașini, așa că nu are logică încărcarea unei baterii intermediare, dar și că stațiile sale sunt concepute să funcționeze la fluctuații de tensiune, iar când fluctuațiile sunt foarte mari sunt prevăzute cu protecție astfel că se opresc pentru a preveni avarierea componentelor electrice și a bateriei mașinii.

Mai susține contestatorul că autoritatea contractantă încalcă prevederile OUG nr. 66/2011, dar și că specificația enunțată nu se regăsește printre cerințele programului de finanțare.

În replică, autoritatea contractantă justifică necesitatea impunerii cerinței invocând situația reală a infrastructurii de alimentare cu energie electrică în ..., respectiv fluctuațiile de tensiune care pot apărea în rețelele din zonele în care vor fi instalate stațiile. Rolul sistemului de stocare, continuă autoritatea contractantă, este de a uniformiza curentul furnizat autovehiculului electric prin preluarea și stocarea în baterii atunci când tensiunea în rețea are valori ridicate respectiv prin furnizarea de energie suplimentară atunci când valorile furnizate sunt sub valoarea de referință. Apreciind că petentul dorește să ofere produse de calitate mai scăzută, ceea ce nu poate fi obligată să accepte, autoritatea contractantă indică proceduri în cadrul cărora a fost impusă specificația în discuție.

În analiza temeiniciei criticii contestatorului, Consiliul reține următoarele dispoziții legale:

Potrivit art. 3 alin. (1) lit. z) din Legea nr. 98/2016, documentația de atribuire reprezintă **documentul achiziției care cuprinde** cerințele, criteriile, regulile și alte informații necesare pentru a asigura operatorilor economici o informare completă, corectă și explicită cu privire la cerințe sau elemente achiziției, obiectul contractului și modul de desfășurare a procedurii de atribuire, **inclusiv specificațiile tehnice** sau documentul descriptiv, condițiile contractuale propuse, formatele și modul de prezentare a documentelor de către candidați/ofertanți, informațiile privind obligațiile generale aplicabile, iar, potrivit lit. rr) a aceluiași articol, **specificațiile tehnice sunt definite ca cerințe, prescripții, caracteristici de natură tehnică ce permit fiecărui produs, serviciu sau lucrare să fie descris, în mod obiectiv, într-o manieră corespunzătoare îndeplinirii necesității autorității contractante.**

De asemenea, art. 20 alin. (10) din HG nr. 395/2016 stabilește următoarele: Caietul de sarcini conține, în mod obligatoriu, **specificații tehnice care reprezintă cerințe, prescripții, caracteristici de natură tehnică ce permit fiecărui produs, serviciu sau lucrare să fie descris, în mod obiectiv, astfel încât să corespundă necesității autorității contractante.**

Aceste prevederi legale dovedesc faptul că autoritatea contractantă este singura în măsură să-și stabilească propriile necesități, deci **să aprecieze relevanța unei specificații tehnice sau avantajele impunerii anumitor specificații**, în speță, având incidență și principiul asumării răspunderii stipulat de art. 2 alin. (2) lit. f) din Legea nr. 98/2016, conform căruia autoritatea contractantă este responsabilă pentru deciziile și acțiunile realizate în procesul de achiziție, orice achiziție care nu ar conduce la satisfacerea în mod deplin a nevoilor sale reprezentând o folosire inefficientă a fondurilor.

Consiliul apreciază că necesitatea sau oportunitatea achiziționării de anumite produse/servicii/lucrări precum și caracteristicile tehnice impuse pentru acestea, sunt stabilite de fiecare autoritate contractantă în parte, în funcție de necesitățile obiective și prioritățile comunicate de compartimentele din cadrul său. Operatorii economici sunt cei care trebuie să se adapteze solicitărilor autorității contractante și nu invers.

Consiliul nu poate obliga autoritatea contractantă la modificarea cerințelor criticate, în sens contrar s-ar limita dreptul acesteia de a contracta produse/servicii/lucrări care să corespundă întocmai necesităților sale obiective. Nu există nicio prevedere legală care să oblige autoritățile să accepte produse/servicii/lucrări care nu corespund necesităților lor.

Pe de altă parte, potrivit art. 155 alin. (6) din Legea nr. 98/2016, **Specificațiile tehnice trebuie să permită tuturor operatorilor economici accesul egal la procedura de atribuire și nu trebuie să aibă ca efect introducerea unor obstacole nejustificate față de asigurarea unei concurențe efective între operatorii economici.**

Așadar, modificarea sau cenzurarea caracteristicilor tehnice impuse de autoritatea contractantă poate face obiectul contestării de către operatorii economici interesați în situația încălcării ipotezei date de temeiul de drept citat mai sus.

Nu în ultimul rând trebuie avut în vedere că dreptul autorității contractante de a stabili specificațiile tehnice trebuie exercitat cu bună credință, iar nu cu scopul de a limita sau restricționa accesul la procedură, de natură a restrânge concurența între agenții economici, întrucât s-ar aduce atingere principiilor care stau la baza atribuirii contractului de achiziție publică – nediscriminarea și tratamentul egal.

Acesta fiind cadrul în care vor fi efectuate verificările ce se impun, Consiliul apreciază argumentele contestatorului ca pertinente.

Astfel, situația în care rețeaua de la care se alimentează stația de încărcare nu poate suporta încărcarea la nivelul de putere pentru care este proiectată stația de încărcare este, în opinia Consiliului, o situație excepțională, dar și un eveniment cu o probabilitate redusă care nu justifică dotarea suplimentară care, la rândul său, este consumatoare de energie.

Fiecare dintre stații, după cum rezultă din caietul de sarcini, vor asigura încărcarea simultană a două autoturisme la o putere de 50 kW în curent continuu și 22 kW în curent alternativ, adică la o putere maximă cumulată de 72 kW, necesar de putere ce poate fi furnizat direct din rețeaua de distribuție a energiei electrice, situație în care nu există necesitatea suplimentării puterii printr-o baterie.

Mai are în vedere Consiliul că încărcarea unui motor electric de autoturism nu solicită parametri excepționali nici din punct de vedere al consumului nici al necesarului de putere.

Apreciind că autoritatea contractantă nu a probat o necesitate reală și, mai mult decât atât, cum arată și contestatorul, specificația tehnică nu se regăsește în Ghidul de finanțare, critica va fi admisă cu consecința obligației autorității contractante de a elimina specificația tehnică analizată.

2. Contestatorul critică specificațiile tehnice regăsite la cap. 3 – *Informații și date tehnice* din caietul de sarcini, în conformitate cu care stația de încărcare trebuie să fie:

Echipată cu:

- Conector/Priză tip Type 2 – curent alternativ conform standardului EN 62196-2;
- Priză 220V – curent alternativ,

solicitând, în privința primei specificații tehnice, eliminarea cuvântului *priză*, deoarece este de natură a crea confuzie, fiind o diferență foarte mare între „conector” **și** „priză” față de „conector” **sau** „priză”.

În privința celei de a doua specificații tehnice, contestatorul arată că este de natură a transforma stația de încărcare - produs de serie - în unul artizanal, ceea ce încalcă OUG nr. 66/2011, dar și că nu răspunde unei necesități reale a autorității contractante, neexistând o explicație logică pentru care stația de încărcare să aibă o priză normală de 220V.

Autoritatea contractantă contraargumentează, în referire la prima specificație tehnică, în sensul că în piața de profil există stații care pentru încărcarea în curent alternativ utilizează conectori sau prize de Tipul 2, dar și că atunci când vorbește despre conectorul sau priza de tip 2 în contextul vehiculelor electrice, se referă la componentele folosite pentru conectarea vehiculului electric la stațiile de încărcare sau la surse de alimentare, în esență fiind vorba despre două părți ale aceluiași sistem de conectare.

Legat de a doua specificație tehnică autoritatea contractantă arată că priza de 220v este o necesitate având în vedere că la stația de reîncărcare trebuie să poată avea acces toți participanții la trafic: autoturisme, autoutilitare, scutere, quadricicluri, mopede etc.

În soluționare, Consiliul reține dispozițiile Ordinului nr. 649/2022 pentru aprobarea Schemei de ajutor de stat „*Sprijin acordat pentru implementarea Planului național de redresare și reziliență în cadrul Mecanismului de redresare și reziliență - PNRR/2022/C10 - Fondul Local - promovarea infrastructurii de reîncărcare pentru vehicule electrice*”, care, la cap. VI, stabilesc că:

(5) Este eligibil proiectul care îndeplinește următoarele condiții:

- alinierea obligatorie a investițiilor la planul de mobilitate urbană durabilă/planul integrat de dezvoltare durabilă/planul urbanistic general aprobat sau în curs de elaborare;
- asigurarea acoperirii cu servicii de mobilitate în zona funcțională și periurbană;
- asigurarea prioritizării și promovării transportului public în traficul local prin planificarea benzilor preferențiale și a benzilor de autobuz pe arterele cele mai frecventate/aglomerate;

- **stațiile cu putere înaltă în curent alternativ vor fi echipate cel puțin cu prize sau conectori de tip 2, conform descrierii din standardul EN62196-2;**

- **stațiile cu putere înaltă în curent continuu vor fi echipate cel puțin cu conectori ai sistemului de reîncărcare combinat Combo 2, conform descrierii din standardul EN62196-3; (...)**

dar și Ghidul de finanțare în care se precizează că:

Stațiile de reîncărcare vor fi echipate cel puțin cu prize și conectori de tip 2 pentru vehicule, conform descrierii din standardul SR EN62196-2, pentru încărcarea în curent alternativ, și cu conectori multistandard, dintre care unul este al sistemului

de reîncărcare combinat Combo 2, conform descrierii din standardul SR EN62296-3, pentru încărcarea în current alternativ.

Aceste ultime prevederi, de altfel, se regăsesc preluate în mod corespunzător la cap. 2.4 – *Scopul investiției* din caietul de sarcini.

Totodată, niciunul dintre cele două documente de mai sus nu fac referire la priza de 220v, astfel încât Consiliul achiesează criticilor contestatorului, stabilind, în lumina dispozițiilor art. 154 din Legea nr. 98/2016, ca necesară reformularea primei specificații tehnice pentru înlăturarea echivocului și corelarea cu celelalte prevederi ale caietului de sarcini, dar și eliminarea celei de a doua specificații tehnice.

3. Cu privire la specificația tehnică regăsite la cap. 3 – *Informații și date tehnice* din caietul de sarcini, având conținutul:

Carcasă stație: structură aluminiu, bază inox, carcasă oțel;
contestatorul solicită eliminarea ei, susținând că este lipsită de logică, întrucât se solicită o carcasă de oțel (material tare, dur și greu) pe o structură de aluminiu, care este maleabilă, ușoară și nu este specifică unei structuri de rezistență.

În apărare, autoritatea contractantă arată că nu este rolul său să analizeze care sunt soluțiile constructive oferite de toți producătorii, că cerința criticată nu este restrictivă și că poate fi asigurată prezența unui număr suficient de participanți, dar și că proiectantul a ales soluția constructivă ținând seama de situația din teren.

Deși autoritatea contractantă combate susținerile contestatorului, se observă că ea însăși recunoaște că în discuție se află o soluție constructivă care însă ar fi asigurată de un număr suficient de participanți.

Consiliul nu poate reține apărările autorității contractante, deoarece dispozițiile art. 249 C.proc.civ. stabilesc că Cel ce face o susținere în cursul procesului trebuie să o dovedească, în afară de cazurile prevăzute de lege, regulă exprimată prin adagiul actori incubit onus probandi, astfel că îi revenea acesteia sarcina să probeze cele afirmate, cu atât mai mult cu cât îndeplinirea unei anumite cerințe în mod izolat de anumiți operatori economici, nu este nicidecum suficientă la stabilirea admisibilității unei oferte.

Amintește Consiliul că dreptul beneficiarului de a stabili caracteristicile produselor este limitat de asigurarea unei concurențe reale și efective între operatorii economici interesați să participe la procedură, cu atât mai mult cu cât a fost aleasă, pentru atribuirea contractului, o procedură competitivă, de esența căreia este asigurarea unui cadru concurențial adecvat.

Pe de altă parte, Consiliul constată că specificația criticată nu reprezintă o cerință de performanță sau funcțională a stațiilor ce se doresc a fi achiziționate, astfel cum statuează prevederile art. 156 alin. (1) din Legea nr. 98/2016 că trebuie elaborate specificațiile tehnice, ci descriu caracteristici constructive, contravenind, prin urmare,

dispozițiilor art. 156 alin. (2) din Legea nr. 98/2016, potrivit cu care: (2) Cu excepția cazului în care acest lucru este justificat de obiectul contractului, **specificatiile tehnice nu precizează** un anumit producător, o anumită origine sau **un anumit procedeu care caracterizează produsele** sau serviciile furnizate de un anumit operator economic și nici nu se referă la mărci, brevete, tipuri, la o origine sau la o producție specifică, care ar avea ca efect favorizarea sau eliminarea anumitor operatori economici sau produse

Aplicând prevederile menționate, autoritatea contractantă ar fi trebuit să se limiteze doar la formularea acelor specificații tehnice prin care să fie descrisă obiectiv necesitatea sa, astfel încât să nu fie restricționată concurența prin includerea unui detaliu constructiv în caietul de sarcini.

Astfel fiind, se reține caracterul restrictiv al specificației tehnice analizate, cu consecința obligării achizitoarei la eliminarea sa.

4. Contestatorul critică cerințele regăsite la cap. 5 – *Prezentarea ofertei tehnice* din cadrul caietului de sarcini, având forma:

c) Softul de management instalat și funcțional în totalitate (plata cu card, comunicație, erori etc.)

d) Kitul softului de management (CD etc.) cu instrucțiuni detaliate (pas cu pas) a modului de instalare

e) Manualul de utilizare a software (pe toate nivelele), parole de acces

f) Manualul de programare al softului (web manual – dacă există)

g) Documentații legate de setări necesare pe servere și pe client, parole și drepturi

h) Proceduri și metodologii de back-up pentru bazele de date, aplicații, setări ale sistemului,

sustînând că sunt, pe de o parte, neclare – lăsând la latitudinea comisiei de evaluare în mod total lipsit de imparțialitate să stabilească ce ofertă conține sau nu conține toate informațiile și este conformă, iar, pe de altă parte, nelegale, deoarece stațiile de încărcare pentru vehicule electrice sunt funcționale pe baza unei soluții software universale.

În replică, autoritatea contractantă arată că cerințele au fost scoase din context, expresia „etc.” având rol de extindere a cerințelor minime obligatorii cu facilități suplimentare, după cum înțelege să detalieze în continuare.

Consiliul apreciază pertinente apărările autorității contractante însă pentru opozabilitate și în acord cu dispozițiile art. 154 din Legea nr. 98/2016, aceasta urmează să aducă la cunoștința tuturor operatorilor economici interesați explicațiile acum prezentate, sub forma publicării unei clarificări în SEAP.

În ceea ce privește solicitarea de la pct. 9 al aceluiași capitol al caietului de sarcini, respectiv partea prin care se impune în sarcina ofertantului obligația de a prezenta agreementul încheiat cu banca prin intermediul căruia se desfășoară plata cu cardul, Consiliul reține, în acord cu opinia contestatorului, că excedează obiectului contractului pentru a cărei atribuire este derulată procedura de față.

Astfel, așa cum apare menționat în anunțul de participare și în documentația de atribuire, obiectul contractului constă în ..., iar nu și operarea stațiilor de ofertantului desemnat câștigător, respectiv efectuarea de încasări și plăți în numele și pe seama autorității contractantă. Nicăieri în documentele procedurii nu se stabilește aceasta.

Susține autoritatea contractantă că solicitarea sa este pentru *dovedirea posibilității* (n.n. a ofertantului) *de a asigura un sistem POS care poate fi integrat într-un sistem bancar*, or prezentarea unei dovezi în acest sens trebuia să solicite autoritatea contractantă, iar nu agreementul în discuție.

În acest context, critica contestatorului este întemeiată, drept care autoritatea contractantă trebuie să procedeze la eliminarea prevederii în discuție.

5. Cu privire la specificațiile tehnice regăsite la cap. 3 – *Informații și date tehnice* din caietul de sarcini, sub forma:

Comunicație: Wifi, **GPRS minim 3G** și Ethernet/**OCPP minim V1.5**, contestatorul critică specificația tehnică **GPRS minim 3G** susținând că impunerea acesteia conduce la acceptarea de stații de generație foarte veche având un preț scăzut, în condițiile în care tehnologia generalizată este 4G, standard care va fi înlocuit în scurt timp cu 5G.

În combatere, autoritatea contractantă arată că transferul pe care îl urmărește nu implică un volum mare de date în mod continuu, fiind suficientă transmisia 3G, că în anumite zone ale orașului transmisia 4 G nu e funcțională, dar și că specificația tehnică criticată permite participarea mai multor operatori economici la procedură, iar o transmisie la nivel 4G ar fi benefică.

Observă Consiliul că autoritatea contractantă, pe lângă faptul nu probează afirmația sa conform căreia transmisia 4 G nu este funcțională în zonele orașului în care urmează a fi amplasate stațiile (stațiile urmând a fi montate exclusiv pe raza municipiului Buzău), precizează că transmiterea 4G i-ar fi benefică, situație în care se naște întrebarea cum anume se va face transmiterea dacă ofertantul câștigător va oferi o transmitere 4G apreciată benefică de autoritatea contractantă însăși.

În concluzie, în acord cu opinia contestatorului, Consiliul apreciază că achiziția unor stații deja depășite tehnologic nu are vreo justificare rațională și, chiar dacă în discuție nu se află un parametru fix, plecând de la afirmația autorității contractante însăși conform căreia o transmitere la nivel 4G i-ar fi benefică, va obliga autoritatea contractantă la modificarea specificației tehnice în discuție, prin indicarea GPRS minim 4G.

Cât privește specificația tehnică **OCPP minim V1.5**, Consiliul nu achiesează susținerilor contestatorului, deoarece, așa cum corect arată și autoritatea contractantă, prin Ghidul de finanțare în baza căruia s-au obținut fondurile pentru realizarea investiției, se arată că *Stațiile de reîncărcare comunică prin protocol de tip OCPP – Open Charge Point*

Protocol – minim 1.5 și dispun de meniu în limba română și în limba engleză.

Față de toate acestea, autoritatea contractantă va remedia documentația de atribuire în privința specificației tehnice **GPRS minim 3G**.

6. Cu privire la critica legată de cerința regăsită în caietul de sarcini la pct. *Caracteristici aplicație/platformă de administrare*, având conținutul:

- Stația va fi echipată și va avea instalată platforma de operare/administrare a stațiilor prin care autoritatea contractantă să poată gestiona stațiile, cu aplicație pentru ios și android, tip „white label”. Prin „white label” se înțelege crearea unei aplicații de sine stătătoare pentru dispozitive Ios și Android, publicată individual în galeriile online ale Apple store și Google Store sub însemnele beneficiarului, personalizată conform cerințelor acestuia și/sau respectând manualul de identitate vizuală. Această platformă se va putea integra și cu alte platforme și aplicații ale beneficiarului, vizând în principal conceptul de Smart city a localității,

Consiliul reține că ... arată că:

"white label" = aplicație care nu poartă însemnele celui care a produs-o, vânzătorul cedează toate drepturile de proprietate intelectuală și drepturile de autor, achizitorului are dreptul să o personalizeze și să o vândă mai departe, sub orice formă dorește: integral, sau parțial, să o modifice sau să o cenzureze

Această cerință este restrictivă și ilegală, așa cum vom arăta mai jos.

În **primul rand**, cerința este ilegală, deoarece nu face obiectul licitației, fiind introdusă ca o cerință "ascunsă" pentru un obiect al licitației ce nu este detaliat.

Aflăm din documentația de atribuire că achiziția stațiilor este finanțată prin intermediul unui contract cu **AFM - prin programul dedicat achiziției de stații de încărcare electrică**.

Acest program nu a finanțat și nu finanțează achiziția de aplicații software de tip **"white label"**. Sumele de bani prin acest program sunt destinate exclusiv achiziției de stații de încărcare și a amenajării a două locuri de parcare pentru fiecare stație. Nu se considera eligibilă și nici nu poate face obiectul achiziției o aplicație de tip **"white label"** pe care achizitorul să o aibă în evidență ca un activ necorporal separat de stație, pe care să fie proprietar (drepturile de proprietate intelectuală și drepturile de autor), pe care să o vândă sau să modifice. Pur și simplu nu face obiectul contractului de finanțare (în acest sens vom anunța și finanțatorul despre această situație).

În **al doilea rand**, achiziția unei aplicații "white label" nu face obiectul licitației, fiind un produs "ascuns" și care deturbează licitația (cu intenția achizitorului, sau fără) spre un anumit operator economic din piață.

Dacă această aplicație "white label" ar fi făcută în mod legal (la vedere) obiectul prezentei licitații, atunci ea ar fi fost enumerată la obiectul contractului, ar fi avut parte de propria descriere, de propriile caracteristici tehnice, de informații minimale obligatorii așa încât ofertanții să poată oferta în cunoștință de cauză, să poată transmite o ofertă clară și competitivă. Ca orice aplicație, ar trebui să fie cerințe și caracteristici precum: mediile de programare, parametri de funcționare, cerințe de testare, și încă o multime de cerințe. În lipsa acestora, ofertele primite NU pot fi considerate comparabile, ofertele fiind "alternative" - aspect interzis conform propriilor fișe de date a achiziției afișate de achizitor. Este evident faptul că fie este o eroare a achizitorului, fie este o intenție a achizitorului ca pentru cele 8 stații achiziționate să ceară o aplicație "white label". Apar următoarele întrebări logice/retorice: (...)

-Care este scopul achizitorului de a solicita o aplicație "white label" doar pentru cele 8 stații?

-În Municipiul Buzău va avea și alte stații în afara de cele 8 pe care le achiziționează acum? Cum ar fi prin PNRR? Achiziția acestei aplicații este pentru toate viitoarele stații de achiziționate? Dacă este doar pentru aceste 8 stații ce fac obiectul acestui contract, care este logica de a achiziționa o aplicație doar pentru 8 stații? Dacă este pentru toate stațiile ce urmează să fie achiziționate în viitor, cunoaște la acest moment achizitorul toate cerințele prezente și viitoare ale acestor stații? Dacă este pentru stațiile din viitor, atunci este evident că achiziția unei aplicații **"white label"** trebuie să fie un produs distinct al caietului de sarcini, detaliat și oferat separat, având propriile sale caracteristici tehnice minimale, existând fluxuri și scheme logice de funcționare, ofertanții să cunoască cerințele de exploatare viitoare a aplicației, mediile de exploatare, etc.

Un achizitor nu poate introduce in subsidiarul unei licitatii un produs pe care nu il detaliaza, nu ofera detalii si cerinte minimale, si sa ceara sa fie "**white label**".

In al treilea rand, achizitia unui aplicatii "**white label**" echivaleaza cu cedarea tuturor drepturilor de autor si de proprietate intelectuala. Aceasta cerinta, mai ales cand nu este expres indicata si detaliata la nivelul documentatiei. Practic, prezenta clauza obliga in mod abuziv ofertantul la o renuntare la dreptul de autor asupra operei constand in documentatia depusa. Insa aceasta clauza ignora caracterul volitional pe care Codul civil si, in general, de legislatia romana, il confera renuntarii la drept.

Asadar, renuntarea la drept este un act unilateral de vointa si, in conformitate cu art. 13 din Codul civil, aceasta nu se prezuma, **ci trebuie sa fie expresa**. Autoritatea contractanta **nu poate obliga ofertantul, in mod discreționar, prin instituirea unei astfel de prevederi in Caietul de sarcini, sa renunțe la dreptul de autor asupra aplicatiei.**

În timp ce autoritatea contractantă arată că:

In ghid este permisa achiziția unui sistem *de management și operare care să permită identificarea locației, monitorizarea în timp real a funcționalității, disponibilității, cantității de energie transferate* iar solicitarea unei aplicații de tip white-label nu este interzisa.

Achiziția unui aplicații care sa controleze, sa monitorizeze si sa permită plata incarcarilor este obligatoriu necesara in cadrul acestui proiect si nu este un "produs ascuns" asa cum afirma contestatara. Fara acest produs statia nu ar putea fi utilizata decât in varianta "la liber". In condițiile in care se dorește si plata serviciilor de incarcare utilizarea aplicației este obligatoriu necesara . In plus aplicația permite controlul si intervențiile de la distanta precum si obținerea rapoartelor si statisticilor necesare pentru autoritate inclusive pentru raportările periodice către finanțator.

Caracteristicile platformei/aplicatiei sunt detaliate in cadrul documentației de atribuire si constituie cerințele minime impuse pentru aceasta. Ofertanții regăsesc in cadrul documentației toate datele necesare conturării fara probleme a ofertei.

Produsul este un produs distinct in cadrul ofertei el fiind descris in fisa tehnica nr 2 si fiind prezent in cadrul devizului ca o cheltuiala separata la capitolul 4.6 Active necorporale. Solicitarea ca aplicația sa fie de tip "white label" nu implica cedarea drepturilor de autor si de proprietate intelectuala lucru care este absolut normal, deoarece aplicația va avea numai anumite părți ale aplicației care sunt proprii beneficiarului și nu asupra codului sursă. In urma verificării pe site-ul mfinante.ro constatam ca Next Generation Technologies este o companie care nu are ca obiect de activitate producerea de soft, asa ca in oferta va prezenta probabil o aplicație achizitionata de la o companie terta. In acesta situatie compania respectiva va proceda la cedarea drepturilor de autor si de proprietate intelectuala numai pentru acele parti care sunt propria clientului. Aplicând regula tratamentului egal nu intelegem de ce acest lucru devine ilegal in cazul in care achiziția este realizata de autoritate.

Autoritatea dorește să opteze pentru achiziționarea unei aplicații proprii având în vedere proiectele de extindere ale rețelei proprii de stații. Prezența unei astfel de aplicații nu va limita participarea ofertanților la viitoarele licitații deoarece atâta timp cât stațiile vor utiliza un protocol de comunicare deschis, cum este OCPP aplicația va putea fi instalată pe oricare variantă a stațiilor.

O aplicație white label este o aplicație dezvoltată de o companie și pusă la dispoziția altor companii sau branduri sub propria lor marcă. Termenul "white label" se referă la faptul că aplicația este oferită fără un brand sau logo specific dezvoltatorului original, permițând astfel altor companii să își pună propriile lor etichete sau mărci pe acea aplicație.

Iată câteva caracteristici cheie ale unei aplicații white label:

Personalizare Brand: Compania care achiziționează aplicația white label poate personaliza aspectul și senzația aplicației cu propriul logo, culori și alte elemente de branding pentru a se potrivi cu identitatea lor vizuală.

Propriul Set de Funcționalități: Companiile care utilizează o aplicație white label pot adăuga sau elimina funcționalități pentru a se potrivi cu nevoile și cerințele specifice ale utilizatorilor lor.

Controlul Asupra Experienței Utilizatorilor: Utilizatorii finali nu știu de obicei că aplicația este dezvoltată de o terță parte, deoarece aceasta este prezentată sub brandul companiei care a cumpărat drepturile de utilizare.

Economii de Timp și Resurse: Folosirea unei aplicații white label permite companiilor să evite dezvoltarea unei aplicații de la zero, economisind timp și resurse.

Rapiditate la Piață: Companiile pot aduce rapid produse sau servicii pe piață fără a depune eforturile necesare pentru a dezvolta și testa o aplicație de la zero.

Exemple de aplicații white label pot include platforme de comerț electronic, aplicații bancare, aplicații de gestionare a evenimentelor și multe altele. Această abordare este des întâlnită în industrie și permite unui număr mai mare de branduri să ofere servicii digitale personalizate fără a investi semnificativ în dezvoltarea de software propriu.

Așadar ofertantul nu trebuie să renunțe asupra dreptului de autor asupra unei aplicații ci să puna la dispoziția autorității o aplicație sub brandul autorității lucru care se poate face și în baza unui acord de licență care să conțină drepturile și responsabilitățile ambelor părți. Termenii acordului ar trebui să includă detalii despre drepturile de utilizare, personalizare și distribuție a aplicației.

Analizând argumentele părților, Consiliul apreciază, ținând seama și de prevederile Ghidului de finanțare și ale Ordinului nr. 649/26.04.2022, întemeiată susținerea contestatorului conform căreia aplicația white label dorită de autoritatea contractantă excedează obiectului contractului, în sensul în care nu cuprinde și achiziție de aplicație soft.

Prin Ghidul de finanțare nu se interzice, este adevărat, solicitarea unei aplicații de tipul celei aflată în discuție, însă atât ghidul cât și ordinul conțin echipările de esență ale stației, printre care nu apare menționată și aplicația solicitată. Stabilesc cele două documente menționate rigori legate de comunicație, fără a face referire la aplicația cerută de autoritatea contractantă.

În acest context, nu se poate considera că specificația tehnică criticată are rol de acoperire a necesității autorității contractante ci, din contră, unul de restrângere a concurenței prin introducerea unui obstacol nejustificat, ipoteză prohibită de art. 155 alin. (6) din Legea nr. 98/2016, situație în care se impune a fi eliminată.

7. O ultimă critică a contestatorului este îndreptată împotriva factorului de evaluare *preț*, a cărui pondere, în opinia sa, conform art. 32 alin. (6) din HG nr. 395/2016, nu poate fi mai mare de 40%.

În apărare, autoritatea contractantă arată că obiectul contractului include doar execuție, nu și componenta de proiectare, astfel că ipoteza vizată de contestator nu se întâlnește în procedura de față.

Consiliul reține, în soluționare, că autoritatea contractantă a optat pentru criteriul de atribuire *cel mai bun raport calitate-preț*, stabilind pentru factorul de evaluare *prețul ofertei*, o pondere de 85%.

Dispozițiile art. 32 alin. (6) din HG nr. 395/2016, invocate de contestator prevăd că:

În aplicarea art. 187 alin. (8) și (9) din Lege, în cazul contractelor de servicii având ca obiect prestații intelectuale, cum ar fi cele de consultanță/asistență tehnică, elaborare studii, proiectare sau supervizare, aferente unor proiecte de complexitate ridicată, criteriul de atribuire prevăzut la alin. (1) se aplică în mod obligatoriu, iar ponderea alocată factorului preț nu poate fi mai mare de 40%.

Așadar, din economia acestui text de lege, rezultă că legiuitorul a interzis alocarea unei ponderi mai mari de 40% factorului de evaluare *preț*, în situația unor proceduri având ca obiect atribuirea contractelor de tipul explicit precizate, respectiv a *contractelor de servicii având ca obiect prestații intelectuale, cum ar fi cele de consultanță/asistență tehnică, elaborare studii, proiectare sau supervizare, aferente unor proiecte de complexitate ridicată*.

Or, cum corect arată și autoritatea contractantă, potrivit anunțului de participare și documentației de atribuire contractul care urmează a fi atribuit urmare a prezentei proceduri este unul de furnizare cu montaj, deci unul care nu se regăsește în sfera celor indicate în textul citat.

Prevederea legală enunțată este imperativă iar enumerarea din cadrul său limitativă, astfel că aplicarea sa nu poate fi extinsă la alte cazuri așa cum tinde contestatorul să obțină.

Așa stând lucrurile, critica contestatorului se vedește a fi nefondată, drept care va fi respinsă.

Luând în considerare aspectele de fapt și de drept expuse, Consiliul, în temeiul art. 26 alin. (2) și (5) din Legea nr. 101/2016, va admite, în parte, contestația și va obliga autoritatea contractantă ca, în termen de 10 zile de la primirea deciziei, să remedieze documentația de atribuire cu respectarea celor evocate în motivare, să aducă modificările efectuate la cunoștința operatorilor economici interesați prin publicarea în SEAP și să stabilească o nouă dată limită pentru primirea ofertelor.

Capătul de cerere subsidiar privind anularea procedurii de atribuire va fi respins, deoarece procedura de atribuire este suspendată situație în care adoptarea măsurilor de remediere este posibilă.

Decizia este obligatorie pentru părți, potrivit art. 28 alin. (1) din Legea nr. 101/2016.

Pentru aceste motive,
în baza legii și a mijloacelor de probă aflate la dosar,

CONSILIUL DECIDE:

Admite, în parte, contestația formulată de ..., în contradictoriu cu ..., și dispune remedierea documentației de atribuire în sensul celor evocate în motivare, dar și publicarea în SEAP a modificărilor intervenite, în termen de 10 zile de la primirea prezentei, cu stabilirea unei nou termen limită de depunere a ofertelor.

Respinge, ca nefondat, capătul de cerere privind anularea procedurii de atribuire.

Obligatorie.

Împotriva prezentei decizii se poate formula plângere, în termen de 10 zile de la comunicare pentru părțile cauzei, respectiv de la data luării la cunoștință de către alte persoane vătămate.